

ROMAN MACIEJEWSKI

Transcriptions for two pianos

ROMAN MACIEJEWSKI (1910–1998)

Transkrypcje na dwa fortepiany / Transcriptions for two pianos

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

[1] Passacaglia c-moll / Passacaglia in C minor BWV 582 12'02

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)

10 Wariacji G-dur na temat *Unser dummer Pöbel meint* Glucka / [12'41]

10 Variations in G major on the theme *Unser dummer Pöbel meint* by Gluck KV 455

[2] *Tema: Allegretto* 0'48

[3] *Var. I Più mosso* 0'39

[4] *Var. II Meno mosso* 0'47

[5] *Var. III* 0'42

[6] *Var. IV Minore* 0'51

[7] *Var. V Maggiore* 0'51

[8] *Var. VI Meno mosso, dolce* 1'01

[9] *Var. VII Vivo* 1'05

[10] *Var. VIII Adagio* 3'31

[11] *Var. IX Allegro* 1'46

[12] *Tempo di Tema* 0'36

Louis-Nicolas Clérambault (1676–1749)

Suita d-moll / Suite in D minor*

[15'17]

[13] *Moderato*

2'51

[14] *Allegretto*

1'06

[15] *Andante cantabile*

3'28

[16] *Allegro*

1'25

[17] *Largo*

4'40

[18] *Allegro*

1'45

Ignacy Jan Paderewski (1860–1941)

[19] Sarabanda h-moll op. 14 nr 2 / Sarabande in B minor Op. 14 No. 2

3'34

[20] Menuet G-dur op. 14 nr 1 / Minuet in G major Op. 14 No. 1

3'39

Maurice Ravel (1875–1937)

[21] Pawana dla zmarłej infantki / Pavane for a Dead Princess

4'51

Isaac Albéniz (1860–1909)

[22] Tango op. 165 nr 2 / Tango Op. 165 No. 2

3'06

Fritz Kreisler (1875–1962)

[23] Liebesfreud

2'51

Total time:

59'03

*Suitę tworzą wybrane części z dwóch suit organowych Clérambault /

The Suite is made up of selected movements from Clérambault's two organ suites

ROMAN MACIEJEWSKI

Transkrypcje na dwa fortepiany

W stosunku do Romana Maciejewskiego często używa się określeń „twórca wyjątkowy, niepospolity, outsider”... Zazwyczaj wspomina się wówczas burzliwą młodość kompozytora, zafascynowanego nowymi nurtami modernizmu początku XX wieku (także nowatorskimi ideami twórczymi Karola Szymanowskiego), i jego barwne, emigracyjne losy, gdy rozwijał błyskotliwą karierę w środowisku młodych kompozytorów polskich w Paryżu. Fascynujące są w życiorysie Maciejewskiego szczególnie te epizody, w których odnajdujemy zaskakującego swą postawą kontestatora, który dla idei życia – jaką było komponowanie monumentalnego *Requiem* – porzuca lukratywne zajęcie w Hollywood. Frapuje także osobowość tego artysty, który odsuwając się od zgiełku popularności, odcina się od przemożnego imperatywu działania na rzecz kontemplacji Życia,

Roman Maciejewski is often referred to as an “exceptional, outstanding and unique composer, an outsider...” The composer’s turbulent youth is quoted on many occasions. He was fascinated at that time with the new modernist currents of the beginning of the 20th century, including the creative and innovative ideas of Karol Szymanowski. Authors also frequently discuss the musician’s colourful life as an émigré in Paris in the period of his glittering career in the environment of young Polish composers. What fascinates the reader in his biography are episodes that present the composer as a rebel, who for the sake of fulfilling his lifetime dream – that of creating a monumental *Requiem* – resigned from a lucrative job in Hollywood. We are also interested in the personality of an artist who escaped from the hustle and bustle of popularity, rejected the imperative to act, and instead focused

ROMAN MACIEJEWSKI

Transcriptions for two pianos

Natury, Stwórcy. Czasem zadziwia też postawa kompozytora – obierającego niepopularną i niepraktyczną zgoła w XX wieku drogę artysty niezależnego, który nie zabiega o losy swoich utworów.

W tym jakże barwnym i złożonym obrazie osobowości Maciejewskiego można dostrzec jeszcze jedno jego oblicze – „zwyczajnego muzyka”. Człowieka, dla którego świat dźwięków jest nie tylko nośnikiem wielkich idei, lecz staje się także przestrzenią praktykowania muzyki użytkowej. Maciejewski ukazuje się zatem równie fascynującym twórcą muzyki w stylu wysokim, jak i kompozytorem wprowadzającym słuchacza w świat artystycznej zabawy i czasem przekornego dialogu z muzyczną tradycją i konwencją. Koncertował wszak jako pianista, zarabiał uprawianiem swego zawodu i niejako kierował się w stronę „przeciętnego słuchacza”.

Właśnie taki obraz artystycznej osobowości Romana Maciejewskiego wyłania się ze znaczącego w jego dorobku zbioru, jakim są transkrypcje fortepianowe wielkich dzieł literatury muzycznej. Podobnie jak w przypadku wielu innych utworów Maciejewskiego, wydobyto je z „kompozytorskiej szuflady” dopiero w końcu lat 80. XX wieku za sprawą jego brata – Wojciecha. Jest to zbiór różnorodny, zawierający opracowania na cztery ręce lub dwa fortepiany kompozycji odmiennych stylistycznie i formalnie, reprezentujących arcydzieła literatury muzycznej kilku epok. Daty i dokładne okoliczności powstania transkrypcji pozostają niejasne. Wiadomo, że Maciejewski stworzył większość z nich w Szwecji na początku lat 40. XX wieku. Powstały one z potrzeby chwili, z przeznaczeniem na serię koncertów w Göteborgu i Sztokholmie, gdzie Maciejewski występował w duecie fortepianowym z angielskim artystą Martinem Pennym

on contemplation of Life, Nature and the Creator. Also surprising is the composer's stance as a freelance artist, uncommon and unpopular in the 20th century, and the way he did not make any attempt to secure a future for his works.

There is another aspect to the extremely colourful and complex picture of the composer's personality – namely, that of 'an ordinary musician', a man for whom the role of music is not only to convey great ideas, but also to fulfil a practical function. His compositions do not only represent a fascinating 'high style', but also introduce the audience to a world of artistic games and a frequently subversive dialogue with musical traditions and conventions. The portrait of Maciejewski would not be complete without showing him as an active pianist, who made a living as a musician and targeted his music at 'the average listener'.

This is the picture of Roman Maciejewski's artistic personality that emerges from a collection of pieces important to his oeuvre – piano transcriptions of great music works. Like his many other compositions, they were 'taken out of the drawer' by his brother Wojciech only in the late 1980s. It is a varied collection including four-handed or two-piano compositions. These stylistically and formally diversified works are masterpieces of the musical repertoire of all ages. The dates and exact circumstances of preparing the transcriptions remain unclear. It is known that Maciejewski produced most of them in Sweden at the beginning of the 1940s. They were meant for performance during a series of concerts in Gothenburg and Stockholm, where Maciejewski played in a duo with the English pianist Martin Penny or the Russian Alex Portnoff. There is no detailed information concerning the programmes of those concerts;

lub z Alexem Portnoffem z Rosji. Nie znamy szczegółów programów tych występów, jedynie z fragmentarycznych informacji możemy przypuszczać, jaki miały kształt. Marlena Wieczorek w monografii poświęconej kompozytorowi [Marlena Wieczorek, *Roman Maciejewski. Kompozytor pokolenia zgubionego*, Poznań 2008] przytacza okoliczności dotyczące specyficznego charakteru tych koncertów z czasów wojny. Jeden z nich, który odbył się 8 maja 1942 roku w Sali Konserthuset w Sztokholmie, został zorganizowany pod patronatem polsko-angielskiej dyplomacji i poświęcony Polskiemu Komitetowi Pomocy Polakom. Uświetniający go występ Maciejewskiego i Penny`ego anonsowano jako prezentację wysoce uznanych przez krytyków artystów.

Martin Penny ceniony był szczególnie jako wirtuoz, autor popularnych aranżacji różnego rodzaju utworów na cztery ręce. Roman Maciejewski z kolei znany był w muzycznym świecie jako wielce obiecujący polski kompozytor muzyki fortepianowej. Jego mazurki, *Kołysankę* czy *Concertino* grywali na europejskich estradach koncertowych najślawniejsi polscy pianiści: Stanisław Szpinalski, Zbigniew Drzewiecki i zaprzyjaźniony z kompozytorem Artur Rubinstein. Kompozycje Maciejewskiego, stawiane obok dzieł Chopina, Paderewskiego, Szymanowskiego czy Szeligowskiego, bywały nierzadko ozdobą „polskich koncertów” rozbrzmiewających w okresie międzywojennym na antenie rozgłośni radiowych w Wiedniu, Monachium i w Warszawie. Ponieważ wybuch II wojny światowej zastał Maciejewskiego i Penny`ego w Szwecji, ich drogi i pasje twórcze połączyły się w cyklu koncertów docenianych nie tylko przez środowisko polskich patriotów i emigrantów, lecz także przez krytyków, którzy komplementowali zarówno kunszt pianistyczny wykonawców, jak i walory ich twórczych aranżacji. W 1944 roku po jednym

only fragmentary data are available, on the basis of which it can be concluded what they were like. Marlena Wiczorek, in her monograph dedicated to the composer [Marlena Wiczorek, *Roman Maciejewski. Composer of a Lost Generation*, Poznań 2008], describes the specific circumstances of those wartime concerts, focusing on the performance which was held on 8th May 1942 in Stockholm Concert Hall (Konserthuset). This musical event, organised under the patronage of Polish-English diplomats, was held for the benefit of the Polish Aid Committee for Poles. Maciejewski and Penny were advertised as well-known and critically acclaimed artists.

Martin Penny was particularly highly regarded as a virtuoso, author of popular four-handed musical arrangements. Roman Maciejewski, in his turn, was known to be a very promising Polish composer of piano music. His mazurkas, *Lullaby* and *Concertino* were performed all over Europe by the most famous Polish pianists, who included Stanisław Szpinalski, Zbigniew Drzewiecki and the composer's friend Arthur Rubinstein. Maciejewski's compositions were performed in the interwar period along with those of Chopin, Paderewski, Szymanowski and Szeligowski as 'jewels' of Polish piano art at 'Polish concerts', broadcast on the radio in Vienna, Munich and Warsaw. At the outbreak of World War II both Maciejewski and Penny were in Sweden, and their shared passions and experiences resulted in a series of concerts appreciated not only by Polish patriots and emigrants, but also by critics – who praised the artists' piano skills and the quality of their creative musical arrangements. In 1944, after one of such concerts, the press wrote: "Both pianists are talented, with good technique and refined attack. Maciejewski constantly sets the tone and plays with unique rhythmic clarity. Penny's performances

z występów napisano: „Obaj są zdolnymi pianistami z opanowaną techniką i wyrafinowaną sztuką uderzenia. Maciejewskiego charakteryzuje wyraźne i stałe nadawanie tonu oraz rzadko spotykana przejrzystość rytmiczna, Penny'ego – skrząca się wirtuozeria, intensywność gry jak u poety czy liryka. Frapujące było także idealne zgranie oraz impulsywne i fantazyjne kształtowanie przez artystów muzyki, która wypływała spod ich dłoni. *Fuga* Bacha czy *Tango* Albéniza – wszystko było zrobione z wyrafinowanym smakiem i w wysoce artystycznym celu”.

Sięgając dziś po ten repertuar, warto uświadomić sobie specyfikę tego rodzaju twórczości i wykonawstwa. Z jednej strony mamy do czynienia z formą muzyki popularnej, z drugiej zaś – z indywidualnie zinterpretowaną wielką literaturą muzyczną. Wszak jako przedmiot twórczych aranżacji Maciejewski obrał nieprzypadkowo nie tylko modne *Tango* Isaaca Albéniza czy sentymentalne *Liebesfreud* Fritza Kreislera, lecz także naznaczone już ręką Mozartowskiego geniuszu *Wariacje* na temat *Unser dummer Pöbel meint* z opery *Die Pilger von Mekka* Glucka i wyrafinowaną *Passacaglię c-moll* Bacha (BWV 582).

Maciejewski, wkraczając w obszary utworów dotkniętych już twórczą swobodą mistrzów kompozycji różnych epok, zachowuje specyficzną dla danego stylu wirtuozerię instrumentalną. Nie dając upustu rozwichrzonej improwizacji, utrzymuje reguły formy muzycznej, nieznacznie modyfikując konstrukcje pierwowzorów. Nie posługuje się przy tym spektakularnym blichтром wirtuozerii, a ujmuje wysmakowanym konceptem brzmieniowym czy zmyślnym pomysłem fakturalnym. Maciejewski bowiem sztukę pisania transkrypcji rozumie raczej jako atrakcyjną prezentację stylu i specyfiki języka muzycznego innego kompozytora – przybliżenie jego

sparkle with virtuosity, poetic intensity and lyricism. The two created an ideal blend, playing impulsively and with amazing imagination. Bach's *Fugue* and Albéniz's *Tango*—everything performed with refined taste and a great sense of artistic quality.”

When reaching for this repertoire today one should be aware of the specific character of such works and their performance. On the one hand, it is a form of popular music, but on the other they are individual interpretations of great musical masterpieces. This is reflected in Maciejewski's choice of compositions to be transcribed, which included not only the trendy *Tango* by Isaac Albéniz and the sentimental *Liebesfreud* by Fritz Kreisler, but also the Variations on the theme *Unser dummer Pöbel meint* from the opera *Die Pilger von Mekka* by Gluck—which came from under Mozart's own brilliant hand—as well as Bach's sophisticated *Passacaglia in C minor* (BWV 582).

Having entered a field already explored by the free and creative minds of outstanding composers from different periods, Maciejewski preserves the instrumental virtuosity characteristic of the given style. Rather than indulging in unbridled improvisation, he respects the rules of the musical form and only slightly modifies the structures of the original compositions. While avoiding spectacular piano tricks, he charms the audience with a sublime concept of sound, or with ingenious textural solutions. Maciejewski viewed the art of writing transcriptions as an attractive presentation of the style and specificity of another composer's musical language ‘filtered’ through his own imagination. How much of Roman Maciejewski's artistic individuality can be found in his transcriptions? What we see of Maciejewski in these untypical compositions

muzyki „przefiltrowanej” przez własną wyobraźnię. Ile w tym jest indywidualnej osobowości twórczej Romana Maciejewskiego? Tyle, ile uda nam się jej odnaleźć w tych szczególnych utworach, które wiele mówią o stosunku kompozytora do samej muzyki i jej wielowiekowych tradycji. Być może ujmie nas w nich zaskakująca prostota i kunszt formy, może też doświadczymy uroku konsekwencji konstrukcji barkowej suity lub zaskoczy nas nadzwyczajna pogoda Ravelowskiej *Pavany*...

Warto zatem wkroczyć w świat muzyki Clérambault, Bacha, Mozarta, Paderewskiego, Albéniza czy Ravela słyszanej uchem Maciejewskiego, tym bardziej że mamy do czynienia z pierwszą rejestracją tego repertuaru odkrytego na nowo, w wykonaniu pianistów pokolenia XX i XXI wieku. Z rękopisów, pierwodruków, odpisów i różnych wersji transkrypcji stworzyli oni własną narrację, ukazując nam różne oblicza stylów i wirtuozerii instrumentalnej od baroku po wiek XX, w wersji odczytanej przez pryzmat wyobraźni muzycznej Romana Maciejewskiego. Niech zatem muzyka zawarta na niniejszej płycie ukaże zarówno ciekawą i użyteczną sztukę czasów wojny, jak i stanie się swego rodzaju spotkaniem z nieustannie zaskakującym nas Romanem Maciejewskim...

Aleksandra Kłaput-Wiśniewska

tells us much about the composer's attitude to music and its centuries-old tradition. Some may be attracted by the amazing simplicity and perfection of form, others – charmed by the formal consistence of a baroque suite or the rare serenity of Ravel's *Pavane*...

It is therefore worth entering the world of music of Clérambault, Bach, Mozart, Paderewski, Albéniz and Ravel as presented through Maciejewski's eyes – all the more so as this is the first recording of this repertoire, discovered anew by the pianists of the late 20th- and the 21st- century generation. From manuscripts, first editions, copies, and different versions of the transcription, they have created their own narration, presenting the various faces of style and instrumental virtuosity from the baroque to the 20th century as seen through the prism of Roman Maciejewski's musical imagination. Let the music contained on this record represent both an interesting example of functional wartime art and an exciting encounter with the ever-intriguing Roman Maciejewski...

Aleksandra Kłaput-Wiśniewska

KATARZYNA RAJS

Absolwentka Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy, klasy fortepianu Katarzyny Popowej-Zydroń, ukończyła także studia podyplomowe pod kierunkiem Jerzego Sulikowskiego. Doskonaliła swoje umiejętności podczas kursów pianistycznych prowadzonych m.in. przez Tatianę Szebanową, Ewę Pobłocką i Volkera Banfielda.

Katarzyna Rajs jest laureatką wielu festiwalu i konkursów muzycznych, w tym Festiwalu Muzyki Rosyjskiej i Radzieckiej w Gdańsku, III Ogólnopolskiego Konkursu Pianistycznego im. Ignacego Jana Paderewskiego w Bydgoszczy, Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Miłosza Magina w Paryżu oraz XI Międzynarodowego Konkursu Kontrabasowego w Czechach jako najlepsza kameralistka. Była stypendystką Ministerstwa Kultury i Sztuki.

fot./photo: Arkadiusz Rajs

KATARZYNA RAJS

Graduate of the F. Nowowiejski Academy of Music in Bydgoszcz in the piano class of Katarzyna Popowa-Zydroń, she completed postgraduate studies under the direction of Jerzy Sulikowski. She improved her skills under the guidance of Tatiana Shebanova, Ewa Pobłocka and Volker Banfield.

Katarzyna Rajś is a winner of many festivals and music competitions, including Russian and Soviet Music Festival in Gdańsk, the 3rd National Paderewski Piano Competition in Bydgoszcz, Miłosz Magin International Piano Competition in Paris, and the 11th International Double Bass Competition in the Czech Republic as the best chamber musician. She received a scholarship from the Ministry of Culture and Art.

W 2004 roku obroniła doktorat, którego promotorem była Katarzyna Popowa-Zydroń. W 2013 roku uzyskała tytułu doktora habilitowanego oraz Nagrodę Rektora II st. Obecnie pracuje w bydgoskiej Akademii Muzycznej na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

W 2011 roku nagrała komplet mazurków fortepianowych Romana Maciejewskiego oraz wydała książkę *Chopinowski idiom mazurkowy w fortepianowych mazurkach Romana Maciejewskiego. Wybrane aspekty poetyki muzycznej*. W ramach swojej pracy naukowej nawiązała współpracę z Polskim Wydawnictwem Muzycznym i firmą fonograficzną CD Accord, aby przywrócić do repertuaru koncertowego transkrypcje fortepianowe Romana Maciejewskiego.

Katarzyna Rajs odnosi liczne sukcesy na niwie pedagogicznej – jej uczniowie zdobywają laury konkursowe, biorą również udział w znaczących festiwalach pianistycznych. Jeden z jej studentów – Rafał Błaszczuk – znalazł się w składzie polskiej ekipy Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina w 2015 roku.

W Roku Chopinowskim 2010 otrzymała „Medal za zasługi na polu krzewienia kultury” przyznany przez Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego. Zasiada w jury wielu konkursów pianistycznych.

In 2004 she obtained her doctorate supervised by Katarzyna Popowa-Zydroń. In 2013 she received the habilitation degree and Vice-Chancellor's Award, 2nd Class. She is currently working at the Academy of Music in Bydgoszcz as associate professor.

In 2011 she recorded a collection of Maciejewski's piano mazurkas and released the book *The Chopin idiom of the mazurka in the piano mazurkas of Roman Maciejewski. Selected aspects of musical poetics*. As part of her scientific work she has started collaboration with PWM Edition and CD Accord Music Edition to restore to concert repertoires Maciejewski's piano transcriptions.

Katarzyna Rajs has numerous achievements as an educator. Her students win many competitions and take part in important music festivals. One of her students – Rafał Błaszczuk – was a member of the Polish team at the International Fryderyk Chopin Piano Competition 2015.

In the Chopin Year 2010 she received a medal for the promotion of culture, presented by the Marshall of the Kuyavian-Pomeranian Voivodeship. She serves on the juries of many piano competitions.

PIOTR KĘPIŃSKI

Studiował w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku pod kierunkiem Katarzyny Popowej-Zydroń. Kształcił się również u Wojciecha Światyły na Podyplomowym Studium Pianistyki i Kevina Kennera podczas kursów mistrzowskich.

Piotr Kępiński programy swoich recitali poświęca często twórczości jednego kompozytora, wykonuje np. oba cykle Etiud Chopina. Koncertował m.in. w USA, Korei Południowej, Szwajcarii, Holandii, we Włoszech, Niemczech oraz na Ukrainie. Współpracował z wieloma znakomitymi muzykami, w tym z Jadwigą Kaliszewską, Konstantym Andrzejem Kulką, Bartoszem Bryłą, Marcinem Baranowskim, Lechem Bałabanem, Vadimem Brodskim, Rafałem Blechaczem i z Katarzyną Popową-Zydroń.

fot./photo: Jacek Kutya

PIOTR KĘPIŃSKI

He studied with Katarzyna Popowa-Zydroń at the S. Moniuszko Academy of Music in Gdańsk, with Wojciech Światała at the Postgraduate Piano Study and with Kevin Kenner at his master classes.

Piotr Kępiński frequently dedicates his recitals to one selected composer, playing e.g. both cycles of Chopin's Études. He has toured with concerts in the United States, South Korea, Switzerland, The Netherlands Italy, Germany and Ukraine. He has collaborated with such excellent musicians as Jadwiga Kaliszewska, Konstanty Andrzej Kulka, Antoni Cofalik, Bartosz Bryła, Marcin Baranowski, Lech Bałaban, Vadim Brodski, Rafał Blechacz, and Katarzyna Popowa-Zydroń.

He is frequently invited to international courses and competitions as an accompanist. He accompanied the participants of the 12th International Henryk Wieniawski Violin Competition in Poznań, winning

Artysta jest regularnie zapraszany na międzynarodowe kursy i konkursy w charakterze akompaniatora. Towarzyszył skrzypkom podczas XII Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu, zyskując najwyższe uznanie krytyki, co zaowocowało zaproszeniem, jako oficjalnego pianisty, na kolejną edycję tego konkursu. Na Konkursie Altówkowym im. Jana Rakowskiego dwukrotnie otrzymał dyplom za „szczególny wkład w artystyczną wartość wykonani konkursowych” (Poznań, 2003 i 2008).

Od kilku lat skoncentrowany jest wyłącznie na poszerzaniu repertuaru solowego oraz pracy pedagogicznej. W 2005 roku uzyskał stopień doktora, a w 2014 – stopień doktora habilitowanego sztuk muzycznych. Obecnie jest profesorem Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy, gdzie prowadzi klasę fortepianu, współpracując także z Katarzyną Popową-Zydroń. W latach 2009–2016 roku pełnił funkcję Kierownika Międzywydziałowego Zakładu Kameralistyki Fortepianowej, a teraz kieruje studiami doktoranckimi na tej uczelni.

W 2014 roku ukazała się jego płyta z utworami Muzia Clementiego (CD Accord). Wraz z Katarzyną Rajs realizuje obecnie projekt nagrania i wydania trzech płyt z kompletem transkrypcji na dwa fortepiany Romana Maciejewskiego.

the biggest critical acclaim, which led to his invitation to the next edition of this event as the Competition's official pianist. He was twice awarded the diploma of the Jan Rakowski Viola Competition for his "unique contribution to the artistic value of music performances during the auditions" (Poznań 2003 and 2008).

In the last few years, the artist has focused exclusively on extending his solo repertoire and on teaching activity. In 2005, he obtained a doctorate in musical arts, in 2014 he became an assistant professor. Currently, as associate professor, he teaches a piano class at the Instrumental Department of the F. Nowowiejski Academy of Music in Bydgoszcz, where he also works with Katarzyna Popowa-Zydroń. In the years 2009–16 he has been head of the Interdepartmental Chair of Chamber Piano and now he is a coordinator of doctoral studies at the same academy.

In 2014 CD Accord Music Edition released his records of Muzio Clementi's compositions. Together with Katarzyna Rajs he is currently working on recording and releasing three discs with Roman Maciejewski's complete transcriptions for two pianos.

Nagrano w Sali Koncertowej Filharmonii Pomorskiej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Bydgoszczy 30-31 lipca 2016 roku
Recorded at the Concert Hall of the Ignacy Jan Paderewski Pomeranian Philharmonic in Bydgoszcz, July 30-31, 2016

Reżyseria nagrania, montaż, mastering / Recording producers, editing, mastering:
ANDRZEJ SASIN, ALEKSANDRA NAGÓRKO

Stroiciel / Piano-tuner: SZYMON JASNOWSKI

Redakcja / Editor: AGNIESZKA KURPISZ

Tłumaczenia / Translations: BARBARA GAŁAGAŃSKA

Korekta tekstów angielskich / Proofreading of the English texts: TOMASZ ZYMER

Zdjęcia Kompozytora pochodzą z archiwum rodzinnego / The Composer's photos come from the family's archive
Projekt graficzny / Graphic design: TADEUSZ KAZUBEK

ACD 230-2

© 2016 Katarzyna Rajs, Piotr Kępiński © 2017 CD ACCORD
www.cdaccord.com.pl e-mail: cdaccord@cdaccord.com.pl

Distributed by Universal Music Polska.
Worldwide distribution by Naxos

4.

Allergo non troppo

55

Allergo non troppo

p

canto

A

B

pp

Rękopis Romana Maciejewskiego
z transkrypcją *Navarry* Albéniza /
Roman Maciejewski's manuscript
with a transcription of *Navarra*
by Albéniz

